

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1330 3 tháng 1 năm 2021

Duyên Lành

*Duyên lành tái ngộ ý thâm sâu
Thực hiện công phu rõ nhiệm mầu
Thế thái nhơn tình nay dứt khoát
Trùng tu thanh tịnh bớt lo sầu*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1994

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Tinh thần chia rẽ là sao?*
- 2) *Người tu thiền một thời gian cảm thấy hút trước thì sao?*
- 3) *Duyên Trời là sao?*
- 4) *Bé đang sống gần biển Bé có khỏe không?*
- 5) *Hôm nay khí Trời âm u tại sao?*
- 6) *Giữa tình bạn đạo phải làm sao được chung thủy hơn?*
- 7) *Những điều gì Bé viết trong Mục Bé Tám đều dễ nghe và khó hành tại sao?*

1) 11-10-94

Hỏi: Tinh thần chia rẽ là sao?

Đáp: Thừa tinh thần chia rẽ là tinh thần của tiểu nhơn thiếu trí, chứ không phải tinh thần của một đại trượng phu. Ngược lại người thật sự tu thiền là người nuôi dưỡng trí tuệ tâm giao, không thắc mắc và oán trách bất cứ ai, đối xử tốt hay xấu đối với hành giả tu thiền

Kệ:

*Thực hành khai trí thức triền miên
Cảm thức tâm hành tự tiến xuyên
Đời đạo thâm tình ta tự xét
Qui nguyên giếng mối tự mình yên*

2) 12-10-94

Hỏi: Người tu thiền một thời gian cảm thấy hút trước thì sao?

Đáp: Thừa người tu thiền một thời gian cảm thấy hút trước là thức hòa đồng chưa mở đều, thiếu nghiêm chỉnh niệm Phật hằng ngày, vậy nên tiếp tục niệm Phật đến lúc tự cảm thấy xâu chuỗi hiện sáng trước ngực thì sẽ thoát khỏi sự ô trước ở trần gian, ngày đêm sẽ tương đến sự sống liên hệ với Trời Phật, tâm hồn lúc nào cũng thanh tịnh và an vui bất cứ ở nơi nào

Kệ:

*Sống trong chiều hướng rõ đuôi đầu
Rõ rệt phân minh chẳng thấp cao
Trí độ phân hành đường đạo pháp
Giải thông đời đạo pháp phân màu*

3) 13-10-94

Hỏi: Duyên Trời là sao?

Đáp: Thừa duyên Trời là hoàn toàn không biết trước và dự tính được, tự nhiên và hồn nhiên tương ngộ, người tu thì không cần tính toán, nhưng mọi sự sẽ được êm xuôi

Kệ:

*Bình tâm tu học nhớ tình Trời
Giải tỏa phiền ưu có nghỉ ngơi
Không sắc sắc không Trời tận độ
Nhớ thương thương nhớ những chơn lời*

4) 14-10-94

Hỏi: Bé đang sống gần biển Bé có khỏe không?

Đáp: Thừa Bé rất thích sống sát bờ biển, vì biển có một trăm lần dưỡng khí hơn ở thành phố, hít thở rất khỏe, trực diện biển cả Bé cảm thấy tình yêu thương bát ngát của Thượng Đế tạo sự điều hòa không khí cho mặt đất

Kệ:

*Thương yêu sống động tình Trời biển
Giá trị vô cùng chuyển biến xuyên
Trật tự phân hành ranh núi biển
Chiều sâu tâm đạo tự mình xuyên*

5) 15-10-94

Hỏi: Hôm nay khí Trời âm u tại sao?

Đáp: Thừa hôm nay khí Trời âm u, tại vì lòng đất ẩm ướt quá nhiều, cho nên bắt buộc phải xông lên mặt biển, gọi là sa mù. Người tu bộ ruột không thông mặt mày âm u không sáng là vậy, uất khí bên trong quá nhiều, tụng kinh không hiểu kinh, niệm Phật không hiểu Phật, tu hoài không đắc, khó tính càng ngày càng gia tăng

Kệ:

*Ở ăn không đúng tạo tâm loạn
Khó tính khó suy lại khó bàn
Bệnh hoạn triền miên lại trách Trời
Tự hành tự hại tâm không an*

6) 16-10-94

Hỏi: Giữa tình bạn đạo phải làm sao được chung thủy hơn?

Đáp: Thừa giữa tình anh chị em bạn đạo Vô Vi muốn giữ tình chung thủy chết sống có nhau, thì phải tự nguyện thề trước kiến Quan Thánh, noi gương trung nghĩa của Ngài, tu suốt kiếp trong tình kết nghĩa anh em, sống chết có nhau không bao giờ thay đổi

Kệ:

*Thương nhau tiến hóa sống từ hồi
Bạn đạo thâm sâu chỉ thế thôi
Tương trợ thực hành minh đạo pháp
Trung thành hành pháp trở về ngôi*

7) 17-10-94

Hỏi: Những điều gì Bé viết trong Mục Bé Tám đều dễ nghe và khó hành tại sao?

Đáp: Thừa những gì Bé viết trong Mục Bé Tám đều là khai mở tâm trí và trật tự điển quang dành cho những người thực tâm tu sửa và hành pháp, nhưng nó đều nghịch lại với những người lười biếng và tham dục. Những người cần nó thì rất quý nó, ngược lại thì thấy rõ mình rất trì trệ và làm những điều không cần thiết thay vì cần thiết

Kệ:

*Muốn phản sáng suốt phải tinh vi
Tự giác tự mình mới hợp thì
Không động bèn lòng trong nhập định
Tâm an trí mở chẳng cần suy*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tạm Biệt

Đường dài sao tiến được con
Lo tu con tiến chẳng còn lo ra
Cần khôn vũ trụ tương hòa
Chơn tâm qui một thật thà đến nơi
Thầy đâu có bỏ xa rời
Hòa thanh con cảm thấy lời Thầy răn
Cảnh đời vạn sự khó khăn
Tiến trong trời sut nói năng đủ lời
Qui hồi tái hợp nhứt thời
Con tu con tiến Cha Trời giúp con
Đường đi có sẵn đường mòn
Trong không mà có trong con có hoài
Thương yêu tha thứ chẳng hai
Con, Thầy có một hai vai tương hành
Tình đời đen bạc chẳng thanh
Tranh đua tạm bợ khó thành việc chi
Tu hành thanh tịnh uy nghi
Thực thi chơn pháp tâm thì cảm giao
Quên mình tiến hóa đổi trao
Bước vào tâm thức chuyển mau đến bờ
Giác tâm quán triệt thiên cơ
Chuyển cho muôn loại đến giờ qui y
Chẳng còn loạn động nghĩ suy
Thực hành thành đạo tâm thì cảm yên
Thế gian ngoại cảnh tạo phiền
Trở vào nội thức ở yên đời đời
Thầy nay xa cách nhứt thời
Các con thực hiện sớm rời tham sân
Bình tâm cống hiến một phần
Cuối cùng cũng đạt cũng lần đến nơi
Cha Trời ban rải chẳng rời
Hành trang trong thức con thời cứ đi.

Lương Sĩ Hằng

Cabramatta, 14-12-1984

CƠ DUYÊN ẨM ÁP

Montréal ngày 16 tháng 10 năm 1983. *(tiếp theo)*

Cho nên, các Bạn đã đến với tôi, và tôi có cơ hội được gần các Bạn : chúng ta, quý thay và lành thay, được giây phút trong một tíc tắc thiêng liêng thanh nhẹ ẨM ÁP ; tình huynh đệ vô cùng phát triển ; thân mật vô cùng trong tâm thức. Trong giây phút thiêng, chúng ta quý Pháp, quý Thanh Điền, quý Tâm Linh , quý tất cả những gì cởi mở cộng với sự kích động hiện tại. Ở đó rồi chúng ta mới thấy nó biểu lộ rõ sự thương yêu.

Cho nên, người nào chịu thiên nhiều, thấy thương yêu tất cả mọi người ; thấy ai cũng quý, thấy người nào cũng sáng, cũng tốt, cũng có sẵn, có dinh thự, có tất cả những sự sáng suốt của cả Càn khôn vũ trụ trong tâm thức của họ ; quý họ vô cùng : kẻ đau khổ như người sung sướng, họ đã có một cơ năng sẵn có siêu diệu trong tâm thức của họ, nhưng mà chỉ chờ ngày họ trở về với chính họ để tận hưởng đó thôi ; quyền đó là quyền tối hậu của mỗi cá nhân ! Ngày hôm nay, chúng ta vì hoàn cảnh, vì sự đau khổ, vì sự buồn tủi tham lam quá mức, ngày hôm nay chúng ta mới thức tâm đi sớm được một chút, hơn những người sẽ tự thức ! Cho nên chúng ta có cơ hội đồng thiên trong sự thỏa mãn, đồng ý nhắm mắt ngồi thiền trong giây phút vui lây trong tâm thức ; sự truyền cảm của chúng ta đồng nhứt, mở tâm, mở trí, chung thiên huynh đệ tương giao.

Cho nên, chúng ta không còn bị lợi dụng nữa : không bị lợi dụng bởi một ai, vì cảnh đời, chúng ta đã mang gì xuống thế gian mà bị họ lợi dụng ? Tiền xu đâu có ; xuống thế gian này mới chế ra cái gọi là tiền xu, chớ cái cơ Ngũ Hành mà chúng ta đã mang trong thể xác này : tiền xu thì mua Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ là cùng, thì ngày nay cơ thể này cũng đầy đủ Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ!

Thành ra chúng ta khai thác đi, xử dụng đi, thì các Bạn sẽ có vô cùng. Không có tiền nắm trong tay, mà làm một chút rồi cũng có tiền ; các Bạn thấy chưa? Trước khi sơ khai thế giới, làm gì có tiền xu mà các Bạn lo ; sơ khai thế giới là sự hòa hợp trao đổi mà thôi ! Cho nên, ngày hôm nay chúng ta tu, bước qua một giai đoạn : trước kia chúng ta sanh, giáng lâm xuống thế gian bước vào cảnh thương yêu vợ chồng, cũng đi tới chỗ hòa hợp ; ngày nay chúng ta thoát được rồi, chúng ta trở về với căn bản của phân Hồn, là chúng ta đi, hòa hợp của siêu nhiên ! ẨM ÁP vô cùng, các Bạn ơi ! Chúng ta rất ẨM ÁP, rất thương yêu ! Thử xa nhau, chúng ta nhớ nhau ; nhớ trong sự siêu diệu bất diệt, thương yêu vô cùng ; gần nhau, lại triu mến nhau, không còn sự nghi kỵ lẫn nhau, trong tinh thần đoàn kết, cả Càn Khôn Vũ Trụ đã ban ân cho chúng ta ; chúng ta chỉ thực hiện sự đoàn kết, thương yêu, xây dựng, để có một cộng đồng tạm thời tại thế an vui.

Đó là sự ước nguyện của hành giả Vô Vi : các Bạn muốn lập một Làng Vô Vi, trước hết các Bạn phải tạo sao có tình thương ; trước hết các Bạn phải quán thông lấy Bạn ; trước hết các Bạn phải thống nhứt lấy Bạn ; mới thực hiện được tình thương và đạo đức

Thì các Bạn đã chấp nhận học cái môn Thiền ; từ từ sẽ phúc đáp trong tâm, từ từ cởi mở trong tâm các Bạn, rồi từ từ các Bạn tự động cống hiến. Té ra, sự cống hiến của các Bạn đâu có mất : càng ngày càng sáng suốt thêm ; Trời cho Bạn, Bạn hòa hợp với Trời ; làm sao mà mất ? Sơ

khai thể giới, một kẻ Âm, kẻ Dương, mà ngày nay biết bao nhiêu kẻ Âm, kẻ Dương : chỉ có một, mà biến thành vạn, ức, triệu, tỉ ; rồi trở về với một, quy không ! Cho nên, ngày hôm nay các Bạn đang tu là trở về với một, rồi quy Không. Chúng ta đã tu và cố gắng tu ; chúng ta đang đi, và cố gắng đi ; nhưng mà con người đều giới hạn : tâm linh với thể xác đều giới hạn. Chúng ta phải đi ; đi rồi, đi một ngày, một giờ, một khắc ; rồi chúng ta sẽ không đi, vẫn đến ! Đó; trên cuộc hành hương nó như vậy. Cho nên, giai đoạn đầu chúng ta phải hoàn tất mới bước qua giai đoạn thứ nhì : người cha trong gia đình phải thực hiện nhẫn hòa để ảnh hưởng con cái ; người mẹ trong gia đình cũng phải càng nhẫn, càng hòa, để thương yêu. Thì chúng ta hiện tại ở đâu? Chúng ta ở trong trường đời gia cang, mỗi người đã và đang học hỏi. Lắm lúc các Bạn bực tức, tính bỏ gia đình đi ! Hỏi, các Bạn đi đâu ? Làm sao bắt các Bạn cắt đứt được sự liên hệ thương yêu giữa vợ chồng, con cái, cha mẹ ?

Đó là Siêu Sinh đó các Bạn : sự siêu sinh không có ai diệt được ; nó sờ sờ trong tâm thức các Bạn ; có cắt liệng đi nữa nó cũng sờ sờ nó hiện trong tâm thức các Bạn. Đó là sự Siêu Sinh. Các Bạn càng ngày càng mở trí, càng ngày càng tu càng hiểu Siêu Sinh ; thì lúc đó các Bạn lại càng minh tâm kiến tánh, thấy chúng ta được Thượng Đế ân ban đủ mọi phương tiện để cho chúng ta tiến : “Tham đi Con, cho Con tham ; vui đi Con, cho Con vui ; buồn đi Con, cho Con buồn !” Những cái đó nó đóng góp trong khía cạnh thức tâm các Bạn.

Thượng Đế ân cần, thương yêu, bàn tay siêu diệu : toàn là hào quang thanh tịnh vuốt ve chúng ta trong giấc thiền : luôn luôn cứu độ, luôn luôn xây dựng ; vì chúng ta làm ra bởi Ngài, thì Ngài phải làm những điều này cho chúng ta.

Vậy chúng ta phải làm thế nào ? Chúng ta phải khai tâm, mở tánh để đón nhận ; không trì trệ ! Món quà quý đã đến với các Bạn rồi : những tia thanh tịnh luôn luôn chiếu theo chiều hướng thanh tịnh của các Bạn : các Bạn càng thiền càng thanh tịnh, càng thiền càng được hưởng, càng thiền càng được gần đấng Cha Trời ; càng thiền cảm thấy đại nguyện của các Bạn bừng sáng trong tâm thức các Bạn. Các Bạn đã có hành trang thanh tịnh để đi trên đường đi, mở bắt cứ những gì có thể làm kẹt Bạn ! (còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Quân bình

Bạn đạo: "Quân bình" là gì? Một người đời, sống bình thường, không có đủ quân bình hay sao?

Đức Thầy: Một người thường, sống ở ngoài đời, không có đủ quân bình vì mắt, mũi, tai, miệng lôi cuốn theo tình đời mà thôi; trong nội thức bỏ quên! Còn người tu, quân bình tâm thức, nhận định hậu quả của sự việc, thích sống trong luật Nhân Quả hơn là hỗn ầu. !

(Thực hành tự cứu)

N B Y - Ngày 05 Tháng 1 - 1993
Kính thưa Thầy Cả

Con là L M T. vượt biên qua Nhật năm 1987, trước đó vào những năm 1975, 1976 con cũng đã được may mắn gặp Thầy ở Thiền Đường Ông Hồ Văn Em cũng như ở nhà riêng của Thầy trong Chỗ Lớn.

Kính thưa Thầy vào những năm 1975, 1976 con bắt đầu được biết Pháp Môn Vô Vi và có thực hành. Những thưa Thầy, thực hành chỉ được vài tháng rồi bị trĩ trĩ không tập được nữa.

Qua Nhật Bản, con có tập lại vào năm 1991, lần này ngoài các bài thiền: NGUYỄN, SƠ HỒN, PHÁP MÔN THƯỜNG CHUYỂN, THIÊN ĐÌNH, con có tập luôn CHIẾU MINH (78 hồi thọ' năm), tất cả đều tập từ 12g30 đến gần 2 giờ đêm. Lần này chỉ sau 1 tháng trời kết quả vô cùng mau' nhiệm, tâm trở' thanh bình an, thanh thoát. Tuy nhiên sau đó lại đến thời kỳ trĩ trĩ, dù con cố muốn thủ' dạy, có đề' đồng hồ báo thức cũng không tập được. Chỉ sau 4 tháng thực hành con đánh phải bố' cuộc. Con từ như' là vì mình còn ăn mặn nên bị khảo' đau' đứt' đứt' và lại ý' chỉ' còn yếu' đuối' nên không vượt qua được. Có phải' như' thế', hay là vì một lý' do' nào khác' Thưa Thầy.

Hình thừa thấy con vẫn thái mái hay là
 vì tập sai giờ. Tuy rằng sách Tôi Tâm Đạo mới
 (xuất bản in năm 1983 ở Hải Ngoại) ghi là
 thời gian tập từ 0g đến 3g đêm, nhưng trong
 tài liệu cũ ở Saigon vào năm 1975, có in là
 chỉ tập trong giờ Tý 0g - 2g, đồng thời ghi
 chỉ thêm là trước đó trước năm 1975 giờ Tý
 từ 1 đến 3g khuya. Chử Thầy, giờ giải
 phải chính xác, như thế nước Nhật Bản năm trau dài
 trên 2 múi giờ thì giờ tập ở mỗi múi giờ
 có khác nhau không hay là chỉ cần thống nhất với
 giờ chuẩn của quốc gia là được rồi? Hồn nữa
 nếu giờ chuẩn của quốc gia nào đó khác với giờ tính
 toàn theo giờ quốc tế thì sẽ chọn ra sao chỉ
 tập đúng giờ Tý

Hình thừa thấy trở lại vấn đề Chay Mãn
 con vẫn nghĩ là sẽ chẳng bao giờ mình ăn Chay
 được. Cuối năm 1991, con có xem được băng
 Video của Sư Phụ Thanh Hải. Lời Giảng của
 Sư Phụ Thanh Hải có sức thuyết phục mẫu nhiệm
 khiến con đã ăn Chay được và đã nhận truyền Tâm Ấn.
 Để sự tu hành được đúng đắn, con vẫn đọc lại
 quyển Tôi Tâm Đạo và nhất là đề giải đáp những
 thái mái mà tài liệu bên Pháp Môn Quán Âm chưa in
 kịp. Lúc đó con mừng lắm Thầy ạ vì nghĩ là

mình đã có thể tu hành đến trên trời. Nhưng chỉ 8 tháng sau cái lần óe rái rồi hay nghĩ ngớ của con đã làm tái tạo sự tu hành. Pháp Môn Quán Âm đòi hỏi sự khiêm tốn và tin tưởng. Khiêm tốn thì còn có đủ, nhưng sự tin tưởng thì càng ngày càng giảm sút. Choạt đầu con nghĩ là mà chúng phá phách, cứ phải cố gắng rồi sẽ vượt qua. Con đã cố gắng lắm, nhưng cái bóng đến quái ác của sự Ngờ Ngớ cứ lớn dần, lớn dần và sau cùng con phải bỏ cuộc sau 9 tháng thất bại.

Tổng kết sau giai đoạn 9 tháng đó, con đã học, đã mở trí nhiều lắm, cũng đã đủ sức kiên nhẫn đọc một phần nào Kinh Phật, dù chỉ là đọc một phần nhỏ, nhưng trước đó con không thể đọc được. Và con đã ăn chay được rồi. Ý chí của con đã ảnh hưởng đến một người bạn có bệnh suy nhược thần kinh (đã chữa tại Tây Y nhiều năm nhưng không bớt), người bạn này cũng thử ăn chay sau 2 tháng thì bệnh xem như là gần hết.

Tuy bị khảo đảo và bị rời từ Pháp Môn Quán Âm con vẫn giữ được ăn chay. Sau đó 1 tháng con tập lại Pháp Môn Vô Vi. Tuy bị rất nhiều con cũng thấy mình may mắn, vì giờ đây từng theo với nguyên trước đây, con đã ăn chay mà tu theo Pháp Môn Vô Vi. Con hy vọng nhiều lắm Thầy ạ. Không biết hy vọng này có bao giờ được không,

hay cũng chỉ là một thoáng chốc phù du của
một ý chí yếu đuối đã từng bỏ cuộc khá nhiều
lần.

Thưa Thầy con có xem bằng video
"Lục tử Kham minh" của năm 1987 và biết rằng
Ô Hồ Văn Em và Đức Kim Thân đã bị bắt.
Thưa Thầy giờ này hai vị đã được trả tự do
chưa, và con cũng thường thái mái, nên
có về thăm Việt Nam có ghé thăm Thiên Đường
Hồ Văn Em được không, hoặc muốn liên lạc với
các bạn đạo ở Việt Nam thì làm sao đây.

Qua Chị Hoa Schrag ở Nhật Bản, Chị ấy
cho biết giờ này Thầy đang ở Úc, Con mạo muội
có những dòng chữ này đến Thầy, đề hỏi thăm
sức khỏe Thầy và sự an nguy của Đức Kim Thân
cũng quý vị bạn đạo khác còn ở Việt Nam. Con biết
là Thầy bận rộn lắm không đủ thì giờ để trả lời
thủ từ của các người tâm học đạo khắp nơi. Nếu
qua như thế, thì Thầy đừng để tâm trả lời
con nhé Thầy, Con sẽ cố gắng lắng nghe sự trả
lời của Thầy vào những lúc con Thiên Định.

Cuối thư con xin chúc Thầy mãi mãi có đủ sức khỏe
để du hành khắp nơi mở trí cho các bạn đạo

Trình thư

Con

leuklent

l m T

Ngày 12/2/1993

T con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 5/1/93, được biết con vẫn cố gắng tu học trên hành trình tiến hóa tùy duyên của con.

Con đã thích hợp duyên lành tận độ của sư phụ Thanh Hải do ý chí và tuệ giác con khai minh, con phải hết sức cố gắng để vượt qua những sự tâm tối của khối óc đã chuyển hóa đã nhiều kiếp cho đến bây giờ. Ở đời này, muốn thành công một điều gì cũng phải có một ý lực mạnh mẽ và một kỷ công liên tục khai mở, hướng về con đường tu học, trở về con đường đại thanh tịnh của Phật giới, thì mới tránh khỏi khổ mà thôi. Nhận pháp để tu, chứ không phải nhận pháp để nghỉ ngơi rồi bỏ, oan uổng cho khúc đường tiến hóa của tâm linh. Sư phụ Thanh Hải cũng giữ giới, chăm lo tu học, thành thật với chính mình, tâm từ bi phát khởi mới có được ngày hôm nay. Vậy con theo sư phụ thì con phải thực tâm thật tình quý mến hạnh phúc của sư phụ, thì tuệ giác của con mới được khai minh, đồng hành đồng tiến, thì sẽ có cuộc an vui của tâm hồn. Vô Vi cũng vậy, những người đến với Vô Vi, nhận pháp để thực hành cũng sẽ có cơ hội tiến hóa trong sự bình đẳng tương giao, trí tuệ khai minh, hành trình không chán. Chính là pháp của hành giả do Trời ân độ. Nếu không hành thì chỉ tự gặt mình mà thôi. Chạy măn cũng nằm trong nguyên lý hóa hóa sanh sanh, sanh sanh hóa hóa không ngừng nghỉ. Đó là cơ tiến hóa của trời đất, phân minh luật nhơn quả. Nếu con ăn chay và hành đúng pháp, thì dũng chí của con sẽ được tăng trưởng và thanh nhẹ. Khoảng giữa tháng 3 tới đây, Thầy sẽ có dịp ghé Nhật. Khi đến nơi, Thầy sẽ điện thoại cho con. Chúng ta sẽ có cơ hội trực tiếp bàn bạc về tâm đạo hơn. Chúc con vui tiến.

Quý thương

Lương Sĩ Hằng,

Thông báo video Tuần Lễ 1 năm 2021

Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video Khóa Dũng Chí năm 1988 tại Thiền Viện Quy Thúc tuần này:

Trật tự là sức mạnh và sự khao khát của nhân loại - Khóa Dũng Chí - Thiền Viện Quy Thúc 1988, p2

<https://youtu.be/AHxuJX5b-dQ>

Ban video kính mời

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho bạn đạo **Nguyễn Ngọc Hải** sinh ngày 6 tháng 2 năm 1943, mất ngày 28 tháng 12 năm 2020. Hưởng thọ 77 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Gia đình bạn đạo Nguyễn Ngọc Hải thành thật cảm ơn quý bạn đạo. Anh Hải là bạn đạo giúp chạy máy in kinh sách của nhà in Vô Vi lúc ban đầu ở Westminster Nam California.

Nguyễn ngọc Hải

SN: 6 tháng 2 năm 1943

Mất ngày: 28 tháng 12, 2020

Hưởng thọ: 77 tuổi

Xin các bạn hướng tâm về anh Hải. Ngày xưa tôi, Đức nở, và Hải chạy máy in kinh sách Vô Vi và 3 bộ Du Ký. Hội lúc đó không có tiền mua máy in cũ chạy xẹt xịch ạch đui lăm. Mỗi lần chạy phải niệm Phật. Ngưng niệm là nó ạch đui ngay. Đó là những kỷ niệm với anh Hải ở nhà in Minh Hoà, Westminster.

2) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm cho Bà ngoại của bạn đạo Phương Phạm là Bà **Đỗ Thị Huyền** sinh năm 1937 tại An Hưng, An Dương, Hải Phòng Việt Nam đã từ trần tại Anh Quốc lúc 10 giờ 30 phút ngày 25 tháng 12 năm 2020, tức ngày 12 tháng 10 năm canh tý, hưởng thọ 84 tuổi được siêu thăng tịnh độ. Gia đình của bạn đạo Phương Phạm thành kính cảm ơn quý bạn đạo.

3) Kính nhờ quý bạn đạo thiên hướng tâm BÌNH AN cho bạn đạo **Tạ Minh Hạ** sinh ngày 19 tháng 5 năm 1959 hiện đang ở Đức Quốc bị nhiễm bệnh Corona virus covid-19 rất nặng, và đang điều trị tại bệnh viện, được tai qua nạn khỏi, sớm được bình phục. Gia đình bạn đạo Tạ Minh Hạ thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

4) Xin bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ **Trần Văn Chấn** là thân phụ của bạn đạo Trần Thị Tuyết, sinh năm 1937 từ trần vào hồi 6.00 ngày 31/12/2020 (18/11/2020 Âm lịch) tại Khu Ất Phường Hạp Lĩnh, Thành Phố Bắc Ninh, hưởng thọ 84 tuổi sớm được siêu thăng tịnh độ.

=====

Tuần báo Phát Triển Điện Năng Kính chúc quý bạn đạo năm mới bình an , tu tiến!